

ДО:
**МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

ДО:
МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ

СТАНОВИЩЕ

от

, „БЪЛГАРСКА ГЕЙМИНГ АСОЦИАЦИЯ“ (БГА), сдружение с нестопанска цел с ЕИК: 205257118, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Витоша, ул. "Панорама София" 6, бизнес център "Ричхил", Бл. А, представявано от Даниела Асенова – председател на УС, тел: 0888 700 247, e-mail: office.bga@bga-bg.org

Относно: Качен на Портала за Обществени консултации на 17.03.2023 г. Проект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс относно § 40, с който се правят изменения и допълнения в Закона за хазарта и § 34, с който се правят изменения и допълнения в Закона за данъците върху доходите на физическите лица

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

С настоящото, в законоустановения срок, изразяваме позицията си относно § 40, с който се правят изменения и попълнения в Закона за хазарта и § 34, с който се правят изменения и допълнения в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, от Проекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С предложените в Проекта изменения и допълнения в Закона за хазарта (ЗХ) не се решават текущите проблеми в законовата уредба на хазарта, напротив – създава се допълнителна административна тежест и възникват съществени противоречия, които биха довели до затруднения в прилагането на закона.

Моля при разглеждането на Законопроекта в част § 40, с който се правят изменения и допълнения в Закона за хазарта, да вземете предвид следните аргументи:

I. Относно предложението в т. 1 от § 40 промени в чл. 10 от Закона за хазарта

Предлагаме следната редакция на предложението:

1. „В чл. 10:

a) Алинея 1 се изменя така:

(1) Забранява се:

1. праяката реклама на хазартни игри, включително реклами на такива игри, насочена към малолетни и непълнолетни лица, както и изпращането на непотърсени електронни съобщения на неограничен брой лица, в които се съдържа информација за хазартна игра.

2. обявяването на размера на печалби и/или предметни печалби и бонуси в радио и телевизионни реклами и във външна реклама, както и обявяването на участник/участници в хазартни игри, спечелили награди и/или печалби.

3. участието в реклами на хазартни игри на лица, които не са на вършили 23 години;

4. представянето на участието в хазартните игри като: възможно решение на социални, образователни, лични или професионални проблеми; алтернатива на заетостта, решение на финансови проблеми или форма на финансова инвестиция; приоритет в живота, например пред семейството, приятелите, професионалните или образователни ангажимент;

5. позициониране на реклама на хазартни игри върху детски и юношески спортни екипи.

б) В ал. 2 в т. 1 думата „награди“ се заличава, а в т. 3 думите „и спечелените печалби“ се заличават;

в) Алинея 4 се изменя така:

„(4) Публикуването, изльчването или разпространението на информацията по отношение на хазартни игри извън посочената в ал. 2.“

г) В ал. 5 думите „Юридическите лица“ се заменят с „Физическите лица, юридическите лица“ и се поставя запетая.“

д) Създава се ал. 7:

„(7) Всяко рекламно съобщение трябва съдържа послание за разумно залагане/ отговорна игра и визуалните реклами съобщения трябва да бъдат обозначени с визуален знак „18+“ през цялото време на изльчването или съответно позиционирането на рекламното съобщение.“.

Аргументи:

С предложената от нас редакция се преодолява противоречие в чл. 10, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 3. Същевременно се добавят допълнителни мерки и ограничения с оглед постигане на

социално отговорна реклама. Считаме, че нормативният акт, в който следва да бъде регламентирана изцяло рекламата на хазартни игри е Законът за хазарта с оглед важността на темата и постигане на правен стабилитет на нормите. Разписването на допълнителни правила в подзаконов нормативен акт е фикция, която би могла да доведе до липса на правна сигурност, противоречия и намеса на изпълнителната власт в тема от съществено значение, която би следвало да се регулира от законодателя с оглед обществената значимост. Още повече, не е предвиден срок за привеждане на Наредбата по чл. 17, ал. 3, т. 1 от ЗХ в съответствие. Нейното изменение и допълнение не се налага с оглед постигане на целите на законопроекта, посочени в мотивите към него.

II. Относно предложената в т. 2 от § 40 промяна в чл. 10б от ЗХ

Предлагаме предложението да отпадне в цялост, а като алтернатива предлагаме следната редакция на предложението:

2. „*В чл. 10б се създава т. 3:*

„3. *Разработят защитни мерки за времеви и/или финансови ограничения за участие в хазартни игри, организирани онлайн.*“

Аргументи:

На организаторите на хазартни игри са вменени редица задължения във връзка с отговорния хазарт в чл. 10а - чл. 10д от ЗХ, включително заплащане на вноски за социално отговорно поведение, които в сила от 08.08.2020 г. са дължими за всеки отделен лиценз на организатора, а не общо за дейността му, както беше преди това. Същевременно от 12.12.2022 г. беше създаден Регистър на уязвимите лица по чл. 10г от ЗХ, който се администрира от НАП и организаторите на хазартни игри са длъжни да не допускат вписаните в регистъра лица до участие в игрите. Смятаме, че тази регулация е достатъчна и предприетите от организаторите мерки във висока степен защитават уязвимите групи. В някои от другите европейски държави има практика за поставяне на времеви и/или финансови ограничения за потребителите, но техният обхват е изцяло в преценката на организаторите. И към този момент повечето от организаторите на хазартни игри онлайн са разработили и предоставят на потребителите допълнителни защитни мерки, състоящи се в избор за времеви ограничения на достъп до сайтовете, които администрират. Считаме, че уредбата на тази материя в подзаконов нормативен акт би затруднило участниците в процеса и представлява прекомерна административна тежест за лицензираните организатори, отново за сметка на

нелицензираните такива. Следва да се има предвид, че всяко ограничение на лицензирания сектор се превръща в предимство за нелегалния хазарт, където регулатии и ограничения липсват.

III. Относно предложената в т. 3 от § 40 промяна в чл. 30 от ЗХ

Предлагаме следната редакция на предложението:

, „3. „В чл. 30:

- a) В ал. 1 след думите „онлайн залагания“ да се добави „игри с игрални автомати и игри в игрално казино,“;
- b) Алинея 7 да се отмени“.

Аргументи:

В сега действащия ЗХ е налице колизия между чл. 30, ал. 5 и 6 и чл. 30, ал. 7 във вр. с ал. 1 от ЗХ.

За една и съща административна дейност в чл.30, ал.1 от една страна и ал. 5 и ал.6 от друга, са предвидени различни такси, като същевременно ал. 7 дерогира предходните две алинеи (ал. 5 и 6).

Съгласно чл. 30, ал.1 от ЗХ за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите.

Съгласно сега действащия чл.30, ал.7 от ЗХ, хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само таксите по ал. 1, тъй като съгласно чл.242, ал.1 от ЗКПО хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Следователно следва да останат само въведените такси за издаване и поддържане на лицензи за игрална зала и казино по ал. 5 и 6 на чл. 30 и ал. 1 да претърпи предложената по-

горе редакция, тъй като в правния мир е недопустимо събирането на две такси за една и съща услуга.

В мотивите към проекта е посочено, че се цели да се усъвършенства правната уредба в областта на регуляцията на дължимите такси за издаване и поддържане на лиценз по ЗХ от организаторите на хазартни игри с игрални автомати и хазартни игри в игрално казино, в посока постигане равнопоставеност в облагането с такси между организаторите на посочените игри в обекти (организирани „наземно“) и организаторите на същите игри организирани онлайн, както и балансираност в размерите на дължимите и от двете категории организатори - държавни такси. Нашето предложение е съобразено именно с тази цел, имайки предвид, че организаторите на онлайн залагания не заплащат такса за издаване на лиценз по Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта съгласно ал. 1 на чл. 30 от ЗХ, а дължат еднократна такса за издаване и поддържане на лиценз, уредена законово в чл. 30, ал. 4.

IV. Относно предложената в т. 4 от § 40 нова т. 12 в чл. 86, ал. 1

Предлагаме предложението да отпадне

Аргументи:

При опит за тълкуване на предложената разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т.12 не става ясно какво се има предвид и какви са хипотезите, които тази разпоредба предвижда и в които би могла да се приложи. Създава се правна несигурност в лицензираните субекти, тъй като липсват мотиви, обосновка и анализ на оценка на въздействието на предложения текст. Още повече, последствията от организирането на дейности без лиценз вече са регулирани в ЗХ. В чл. 96 от ЗХ са регламентирани санкциите, които се налагат, за организиране на хазартни игри или извършване на дейности без лиценз. А съгласно чл. 8 от ЗХ лиценз за организиране на хазартна игра, за производство, разпространение и сервиз и за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване за хазартни игри не се издава, респективно се отнема, в случай че искателят или свързано лице по смисъла на разпоредбата на чл. 8 са извършвали дейност като едноличен търговец или са участвали в дружество, на което е налагана санкция за осъществяване на хазартна дейност без лиценз.

V. Относно предложената в т. 5 от § 40 промяна в чл. 105 от ЗХ

Предлагаме следната редакция на предложението:

,,5. В чл. 105 се правят следните изменения:

a) Алинея 1 се изменя така:

„(1) Лицата, които публикуват, изльчват или разпространяват реклама на хазартни игри в нарушение на чл. 10, ал. 4, се наказват с имуществена санкция в размер от 10 000 до 30 000 лв. или глоба в размер от 5 000 до 15 000 лв.“

б) Алинея 2 се изменя така:

„(2) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължението си по чл. 17, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в размер от 30 000 до 50 000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, санкцията е в двоен размер.“

в) Създава се нова ал. 3, както следва:

(3) Лицата, които публикуват, изльчват или разпространяват реклама на хазартни игри, за които няма издаден лиценз по този закон, в нарушение на чл. 10, ал. 5, се наказват с имуществена санкция в размер от 50 000 до 75 000 лв. или глоба в размер на размер от 30 000 до 50 000 лв.“

г) Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Аргументи:

Предвиждането на санкция за нарушение на специални правила относно рекламата на хазартни игри като част от Националните етични правила за реклама и търговска комуникация нарушава основни правни принципи, поради което санкция за нарушение на чл. 10, ал. 6 не следва да се предвижда. Посочените в чл. 10, ал. 6 правила не са нормативен акт и не се приемат от държавен орган. Изпълнителният директор на Национална агенция за приходите има правомощие да налага санкции за нарушение само на Закона за хазарта. Спазването на етичните правила, които се приемат от Националния съвет за саморегулация, е в правомощията на Съвета за електронни медии, като функциите и правомощията на двата регуляторни органа не следва да се бъркат. Предвиждането на санкция в Закона за хазарта, където има санкции за нарушение на разпоредбите за реклама в закона, за нарушение на ненормативен акт, прист от недържавен орган, който няма никаква свързаност и обвързаност с регулятора, е недопустимо. От друга страна, в случай че дадена реклама наруши приложени се разпоредби в Закона за хазарта и Етичните правила, органът ще може да налага две различни санкции за едно и също деяния.

Същевременно, считаме, че за лицата, които публикуват, излъчват или разпространяват реклами на хазартни игри в нарушение на чл. 10, ал. 5 от ЗХ – а именно реклами на нелицензиирани хазартни игри, трябва да бъде предвидена по-висока санкция, както и за предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължението си по чл. 17, ал. 6. Тези две санкционни норми имат изключително значение за охранителния ефект на правните норми, както за превенция, така и за санкциониране на лицата, чийто действия или бездействия благоприятстват за развитието на нелегалния хазарт на територията на страната.

VI. Относно предложените в т. б от § 40 изменения и допълнения в §1 от Допълнителната разпоредба на ЗХ

Предлагаме следната редакция на предложението:

„В §1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

a) точка 1 се изменя така:

„1. „Залог“ е всяко плащане на пари пряко или под формата на жетони, малони, фишове, билети, телефонни импулси и други, предоставени от участника за участие в хазартна игра с цел получаване на печалба.“

б) създава се т. 27:

„27. „Бонус“ е всяка форма на промоционална оферта, която се предлага, за да се привлекат нови участници или да се задържат съществуващи такива, чрез предоставяне от организатора на хазартни игри на възможност за участие в хазартната игра без собствени средства на участника.“

в) създава се т. 28:

„28. „Изплатени печалби“ по смисъла на чл. 30, ал. 4 от този закон са всички суми, постъпили по игралните сметки на участниците и дължими от организаторите на хазартни игри, в резултат на участие на участниците в хазартни игри със залози и/или бонуси, предоставени от организатора.“.

Алтернативно вместо предложената дефиниция в т. 28 в чл. 30, ал. 4 накрая да се създаде изречение последно, както следва:

„В „изплатени печалби“ се включват всички суми, постъпили по игралните сметки на участниците и дължими от организаторите на хазартни игри, в резултат на участие на участниците в хазартни игри със залози и/или бонуси, предоставени от организатора.“.

Аргументи:

Предложената в Проекта редакция би довела до следните проблеми при прилагането на чл. 30, ал. 8 във връзка с ал. 4 от ЗХ:

Декларирани по чл. 30, ал. 8 от ЗХ постъпили залози и изплатени печалби следва да отразяват реални парични потоци, което не би било възможно, ако организаторите включват в тези стойности промоционалните оферти.

В случай че организаторите са задължени да подават информация и за залозите, направени с "виртуални средства" (бонуси), то това би се отразило и би изкривило данните за приходите от хазарт - по отношение на статистическа и официална информация, в т.ч и във връзка с рамката на бюджета и макроикономическата рамка на държавата.

Представените бонуси не следва да се подават като „постъпили залози“, тъй като не са реални средства/сума пари, а в рамките на хазартната игра постъпили залози са реално постъпилите при организатора средства на участниците. Но всички изплатени печалби, които следват от хазартната игра, са само реални пари и не могат да бъдат декларираны по друг начин освен като печалба. Следва да се прилага буквата и логиката на Закона за хазарта във връзка и със Закона за мерките срещу изпирането на пари, а именно – всички реални средства, материализирани в Централната компютърна система на организатора да бъдат докладвани и декларираны в съответната графа, с цел правилно отразяване на реалните парични потоци.

Променливата част от таксата по чл. 30, ал. 4 от ЗХ – в световен мащаб позната като GGR – е финансов показател, който показва сумата на парите, натрупани от организатора в резултат на залаганията на играчите със собствени средства минус сумата на печалбите, дължими и изплатени от организатора на клиентите в реални средства, като до същия извод се достига и при буквалното тълкуване на чл. 30, ал. 4 от ЗХ.

VII. Допълнителни предложения за изменение и допълнение на Закона за хазарта на разпоредби, които биха усъвършенствали в цялост уредбата на хазарта в Република България и са от съществено значение за нормалното функциониране на бранша:

1. Предлагаме следната редакция на чл. 8 ал. 4 от ЗХ:

„Искателят или някое от лицата по т. 1 са извършвали дейност като едноличен търговец или участват в дружество, на което окончателно е отнет лиценз за организиране на хазартна игра или дейност, освен ако не са изтекли 3 години от отнемането на лиценза, или на което е налагана санкция за осъществяване на хазартна дейност без разрешение.“

Аргументи:

В Закона за хазарта съществува „пожизнена административно наказателна отговорност“ на лицата по чл. 8, т.1 включително в случаите на "свързани лица" по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Търговския закон. Подобна тежко-санкционна разпоредба, забраняваща не само на нарушителя, който е понесъл санкция като му е отнет лиценза, но и на всички свързани с него лица пожизнено да упражняват определена дейност, не е предвидена в никой друг лицензионен/разрешителен режим. Сега действащото ограничение е безсрочно във времето и води до резултат, при който наложена в миналото административна мярка, много по-лека от осъждане с последвала реабилитация, да формира пожизнена забрана за получаване на лиценз, включително и в случаите на свързани лица, които също понасят санкция под формата на забрана без виновно поведение. Предложението е мотивирано по аналогия с принципа на реабилитация, при който с изтичане на 3-годишен срок от изтърпяване на наказание се заличават последствията от осъждането.

2. Предлагаме в чл. 9, ал. 1 от ЗХ да се заличи изразът „и в жилищни сгради в режим на етажна собственост без решение на общото събрание на собствениците, взето по реда на Закона за управление на етажната собственост“

Аргументи:

Това законово изискване от 2020 г. изцяло противоречи на действащата нормативна уредба – Закон за собствеността (ЗС) и Закон за устройство на територията (ЗУТ) и създава затруднения на организаторите на хазартни игри без да постига конкретна цел или превенция.

Бихме искали да подчертаем, че по никакъв начин, игралните зали не се отличават от всеки един търговски обект, като в тази връзка, дори и в ЗУТ, с оглед промяна на предназначението на обекти, не се поставя подобни административни тежести и изисквания

към съответния търговски обект, или обекти с търговски характер. Считаме, че по никакъв начин не се различават отделните търговски обекти, като например - салон за красота, магазин, кафене, ателие, офис, ресторант и др. от игралната зала, с оглед на въведеното утежняване на търговската дейност, на операторите на игрални зали за хазартни игри.

Съгласно ЗУТ (чл. 185, ал. 1, т. 7 от ЗУТ, във вр. с чл. 38, ал. 5 и 6 от ЗУТ), случаите в които се изисква съгласие на собствениците на останалите обекти в сградата, са императивно и изчерпателно изброени, като същите са свързват основно със спазване на санитарно-хигиенни и технически норми и изисквания за безопасност. Въведени са обективни критерии и изисквания (наднормено шумово и друго замърсяване напр.), без да се акцентира върху характера на съответната търговска дейност.

Поставянето на акцент и въвеждане на ограничения, конкретно за специфичен характер на търговска дейност – организирането на хазартни игри, води до въвеждането на необосновани ограничения само за един конкретен бранш. Създават се предпоставки за предоставяне на предимство и облагодетелстване на едни групи правни и търговски субекти, за сметка на други, които по принцип следва да са поставени в равни условия на реална конкуренция съгласно чл. 19, ал. 2 от Конституцията („Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност“).

Чрез обнародваната в ДВ бр. 14 от 2020 г. промяната на чл. 9, ал. 1 законодателно са включени трети лица (членовете на етажната собственост), които оказват съществено влияние не само върху първоначалния лицензионен процес, но и в последствие върху запазването на лиценза на организатора за срока на валидност, за който е издаден от регулатора.

3. Предлагаме чл. 9, ал. 3 да придобие следната редакция:

„Чл. 9. Забранява се на физически и/или юридически лица без лиценз по този закон да инсталират и/или да използват игрално оборудване или комуникационно оборудване и/или да приемат залози, и/или изплащат печалби или по друг начин да подпомагат или да посредничат при фактическото осъществяване на дейност по организиране на хазартна игра, за която няма издаден лиценз по този закон.“

Аргументи:

Единствената регулация на посредничеството при организиране на хазартни игри в Република България е под формата на забрана, регулирана в чл. 9, ал. 3 от Закона за хазарта, който гласи: „*Забранява се на физически и/или юридически лица да инсталират и/или да използват игрално оборудване или комуникационно оборудване и/или да приемат залози, и/или изплащат печалби или по друг начин да подпомагат или да посредничат при фактическото*

осъществяване на дейност по организиране на хазартна игра без издаден лиценз по този закон.“

Разпоредбата не е достатъчно прецизна и поражда въпроса към кой субект се отнася изразът накрая „*без издаден лиценз по този закон*“.

С предложената редакция се ограничава посредничеството по смисъла на закона да може да се извърши само от лица, притежаващи лиценз по Закона за хазарта, и се прецизира текста така че да бъде ясно, че може да се посредничи и подпомага само фактическото осъществяване на дейност по организиране на хазартна игра, за която има издаден лиценз по този закон, т.е. и посредникът и субектът, който се подпомага, следва да имат издаден по надлежния ред лиценз.

4. Предлагаме в чл. 10г, ал. 4 да се заличи изразът „*който не може да бъде по-кратък от две години*“.

Аргументи:

Настоящата редакция на 1л. 10г, ал. 4 създава проблеми при прилагането на чл. 10г, ал. 5, т. 1. В разпоредбата изрично е записано, че заличаването от регистъра се извършва в две алтернативни хипотези:

1. по искане на вписаното лице.
2. При изтичането на даден срок – двугодишен или друг, посочен от лицето.

Законът за хазарта ясно разграничава две съвсем отделни хипотези за отписване от регистъра – едната е доброволното отписване на лицето, а втората е свързана със срока. Настоящата редакция на ал. 4 обаче създава предпоставки за повратно тълкуване на чл. 10г в цялост, а именно, че доброволното отписване като право на клиента, заложено в самия закон, е обвързано с изтичане на даден срок. Най-същественият и опасен резултат на горепосочения проблем е реалната опасност клиентите на лицензираните оператори, на които се отнема правото да се отпишат доброволно от регистъра, да се пренасочат към нелицензираните сайтове, които за съжаление са хиляди. На тези сайтове липсват ограничения, липсва защита на гражданите, липсват законови задължения, включително от тях не постъпват приходи в държавния бюджет под формата на данъци и такси. В случай че предложението ни не се приеме, от ситуацията ще спечели само и единствено нелегалният хазарт, който ще придобие още по-колосални размери, а гражданите ще бъдат поставени в рисково положение. Ще загуби

и държавата поради пренасочване на клиентите от лицензирания, плащащ налози хазарт, към нелицензирания и незаконен такъв.

5. Предлагаме разпоредбата на чл. 22, ал. 1 да се измени така:

„Чл. 22. В производството по издаване на лиценз Националната агенция за приходите изиска официални становища за издаване на лиценз от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", министъра на вътрешните работи и председателя на Българския институт по метрология. При изискване на становището се изпраща и искането за издаване на лиценз заедно с копие на приложените документи. Становището се предоставя в 14-дневен срок от получаване на искането.“

Аргументи:

С предложението се цели съгласувателната процедура с председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", министъра на вътрешните работи и председателя на Българския институт по метрология да остане само за производството за издаване на първоначален лиценз.

При настоящата редакция, съгласувателна процедура се извършва по всички подадени искания за промяна на лиценз, независимо от тяхното естество. Това води до огромна административна тежест за институциите и до значително забавяне на производствата за искателите.

6. Предлагаме следната редакция на чл. 27, ал. 4:

„(4) Когато издаде решение за поправка на очевидна фактическа грешка, изпълнителният директор на НАП издава удостоверилието в 3-дневен срок от обявяването на решението и след заплащане на дължимата такса.“

7. Предлагаме следната редакция на чл. 29, ал. 2 от ЗХ:

„(2) Лице по чл. 4 може да организира хазартни игри и дейности по този закон след получаване на удостоверение за издаден лиценз. Удостоверилието се издава в 3-дневен срок от обявяването на решението на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и след заплащане на дължимата такса.“

8. Предлагаме следните изменения и допълнения в чл. 34:

- В ал. 1 от ЗХ да се създаде изречение второ със следното съдържание:

„Когато издаде решение, с което уважава подаденото искане, изпълнителният директор на НАП издава удостоверилието в 3-дневен срок от обявяването на решението и след заплащане на дължимата такса.“

- Предлагаме в ал. 2 т. 6 да придобие следната редакция:

„6. Наименование, тип, производствен номер и брой игрални места на игрално оборудване, включително джакпот система/и, съответно при онлайн залагания – наименование и тип на комуникационното оборудване“

Аргументи:

Онлайн хазартът е динамична сфера. Доставчиците на комуникационно оборудване постоянно обновяват и подобряват предоставяните игри. Новите версии, дори и с минимални промени, автоматично се подменят от доставчиците, тъй като се прилагат за целия свят. Практически невъзможно е за организаторите да подновят удостоверилието си, паралелно с пускането на нови версии, тъй като произнасянето по искане за промени в лиценза отнема време съгласно законовите срокове и процедури, а активирането на нови версии на игрите се случва автоматично и незабавно и е процес, който не зависи от организатора. Следва да се предвиди лиценз за доставчиците (за производство, разпространение и сервиз на комуникационно оборудване) и отговорността да бъде за тях, за което предложение и подробни аргументи ще изложим по-долу. С оглед на гореизложеното, считаме, че не следва в удостоверилието за издаден лиценз да се включва версията на игралния софтуер.

9. Предлагаме в чл. 35, ал. 2 да се отмени, а алтернативно да се измени, както следва:

„(2) Не се допуска искане за предсрочно прекратяване на лиценза по реда на ал. 1, т. 4, в случаите, в които спрямо лицето има влязла в сила принудителна административна мярка по реда на чл. 86.“

Аргументи:

Целта на заявлението за предсрочно прекратяване в ситуация на невлязла в сила наложена принудителна административна мярка е да се прекъсне възможността за последващо верижно отнемане на лицензи от изпълнителния директор на НАП, както на всички лицензи на съответното юридическо лице, така и лицензите на всички свързани лица, доколкото разпоредбата за свързаност е с изключително разширен обхват, а с невъзможността за предсрочно прекратяване се разширят санкционните последици за голям брой лица, които нямат противоправно поведение. По този начин се нарушува основен принцип в правото.

Ако се окаже, че организаторът на хазартни игри или дейности не отговаря на някое от изискванията за получаване на лиценз, би следвало да има възможност за прекратяване на лиценза по негова инициатива. Идеята на законодателното решение за отнемане на лиценз е преустановяване на дейността за обекта/играта/дейността, за който е издаден този лиценз. Нецелесъобразно е отнемането на лиценза на свързаните лица, които са в изправност, както и останалите лицензи на въпросния организатор. Още по-несправедливо и нелогично е отнемането на възможността на организаторите сами да си прекратят лиценза. С прекратяването на лиценза по реда на чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗХ – от организатора, целите на наложената принудителна административна мярка са изпълнени, като нарушението е предотвратено и евентуалните вредни последици от него са преустановени.

В следствие на прилагането на чл. 86 във връзка с чл. 8 от ЗХ се стига до отнемане на лиценза на всички организатори, явяващи се свързани лица и на практика се стига до хипотези в които на организатора му се отнема лиценза въз основа на обективно /невиновно/ обстоятелство, това отнемане води до същия резултат и за всички свързани лица, без те да имат каквато и да било вина, без да са извършили каквото и да било нарушения на Закона за хазарта и свързаните с него нормативни актове, което начин не кореспондира с понятията „справедливост”, „вина” и „отговорност”.

10. Предлагаме в чл. 36, ал. 2 да отпадне

„(2) При подадено искане по ал. 1 органите на Националната агенция за приходите извършват проверка на документите и дейността на организатора и при установяване на обстоятелства, представляващи пречка за издаване на лиценз по този закон, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите постановява отказ за продължаване срока на лиценза.“

Считаме, че алинея 2 на чл. 36 следва да се заличи, тъй като води до увеличаване на административната тежест. Целеният резултат се постига чрез декларацията по чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗХ, която искателите подават, и възможността за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 86, ал. 1, т. 5 предложение първо от ЗХ при установяване, че са представени неверни данни или документи с невярно съдържание, въз основа на които е издаден лицензът.

11. Предлагаме следната редакция на чл. 37, ал. 3:

„(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите разглежда искането и се произнася по реда на тази глава. В 3-дневен срок от обявяването на решението,

с което се одобрява вписаната промяна, той издава ново удостоверение, в което тя е отразена.“

12. Предлагаме следната редакция на чл. 38, ал. 4:

„(4) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите разглежда искането и се произнася по реда на тази глава. В 3-дневен срок от обявяването на решението, с което се одобрява вписаната промяна, той издава ново удостоверение, в което тя е отразена.“

Аргументи:

В случаите, когато изпълнителният директор на Националната агенция за приходите вземе решение, за което следва да се издаде удостоверение за издаден лиценз или вписана промяна, това е решение е взето въз основа на искане от страна на заинтересованата страна – организатор на хазартни игри или дейности по Закона за хазарта, предложението за предоставяне на удостовериението в 3-дневен срок след обявяване на решението на сайта на Агенцията или изричното писмено уведомяване на искателя, и след заплащане на дължимите от искателя такси по ТТ към ЗХ, напълно отговаря на волята на двете страни – на органа, който е издал решението, удовлетворявайки искането на организатора и на искателя.

С изчакването на влизане в сила на решението преди възникване на възможността за получаване на удостоверение за издаден лиценз, се създава утежняващ режим за субектите, тъй като се удължава срокът, в който те не могат да започнат да осъществяват дейността си, съгласно условията, обективирани в решението, въпреки че липсва субект, който има правен интерес да обжалва решението.

С оглед на всичко гореизложено, считаме за рационално и логично от правна гледна точка в случаите на облагоприятстващи решения, при които липсва правен интерес за обжалване и легитимен субект, който да обжалва, да се предвиди по-кратък срок за издаване на удостовериението за издаден лиценз. В съществуващата правна уредба в Република България има много подобни решения – при охранителните производства се обжалва само отказа за издаване на искания акт.

13. Предлагаме чл. 64, ал. 5 (в сила от 08.08.2020 г.) да се отмени, а именно.

„(5) Игри с игрални автомати могат да се организират само с игрални автомати, които са собственост на организатора на игрите или ще бъдат придобити от него по договор за лизинг.“

Аргументи:

Въведеното ограничение противоречи на пазарната логика и принципа на свободно предлагане и движение на стоки и услуги.

Пазарът на хазартно оборудване е динамичен, тъй като самият хазарт е развиващ се, модерен бизнес. Постоянно излизат много нови модели игрална техника. Голяма част от игралното оборудване в игралните зали и казина преди законовата промяна в сила от 08.08.2020 г. беше под наем, тъй като организаторите се стремят оборудването им да бъде актуално, да отговаря на най-новите стандарти и тенденции и не на последно място постоянно да бъде в гаранция. При наемането на оборудване, след изтичането на гаранционния срок, то се подменя с ново и това осигурява работа при гарантиран сервиз.

Следва да се отчете фактът, че много от световните лидери, произвеждащи качествена и модерна игрална техника, предоставят предоставените от тях продукти само под наем, без възможност за закупуване.

При игралното оборудване не може да се предвиди възвращаемостта на вложените средства и даденият продукт може да се окаже нерентабилен и неподходящ за конкретния обект и търсенето в него.

Същевременно ограничението води и до неравнопоставеност на малките спрямо големите и по-платежоспособни организатори, което поставя участниците в пазара при неравни условия и ограничава принципа на свободна стопанска инициатива. Такова ограничение не съществува в нито една друга икономическа сфера и е лишено от логика поради липсата на пропорционалност, целесъобразност и положителен ефект върху който и да е сегмент. Въпросната законодателна промяна не е обоснована по никакъв начин. В мотивите към законопроекта не е посочена целта, която се преследва с нея. Тази промяна намалява качеството на предлаганата услуга като препятства непрекъснатото обновяване на игралните автомати, следване на новите тенденции в бранша – т.е. намалява и конкурентоспособността на организаторите.

Нещо повече – независимо, че законът използва термина „лизинг”, който би следвало да включва всички видове лизинг, правоприлаганият орган тълкува стеснително това понятие като счита, че законодателят е имал предвид само и единствено договор за лизинг, в който е включена клауза за безусловно прехвърляне на собствеността след изплащане на всички вноски, тъй като приема, че думата „придобити” означава „притежание”, но същата означава и „снабдявам се, получавам”.

Неминуемо ограничението води и до спад на търсенето на пазара и респективно до намаляване на приходите от ДДС, който се внася от производителите и вносителите на игрално оборудване в държавния бюджет.

Организаторите на хазартни игри в игрални зали и игрални казина заплащат алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, като данъкът се заплаща спрямо броя на игралните места в обектите. Изискването организаторът да бъде собственик на игралното оборудване поради значително по-големия разход ще доведе до намаляване на броя на игралните съоръжения, респективно игрални места, което от своя страна ще има за негативен ефект под формата на по-малко постъпления от алтернативен данък в казната.

Същевременно предложената промяна противоречи на цялата логика и буквата на ЗХ, са регулирани изрично видовете лицензи и дейности, за които те се издават.

Съгласно чл. 1, т. 2 от ЗХ законът урежда условията и реда за организиране на дейностите по производство, разпространение и сервис и по внос, разпространение и сервис на игрално оборудване.

При систематично тълкуване на нормите на Закона за хазарта, ратифициран от Европейската комисия в тази му част, неразделна част от лиценза по чл. 1, т. 2 е разпространението, което включва, както продажба, лизинг на игралното оборудване, така и отдаване под наем на такова.

В ДР, параграф 1 т. 15 от ЗХ е посочена дефиницията за "Вносител и разпространител" – лице, което внася и предлага за продажба или ползване игрално оборудване за хазартна дейност.

Според разпоредбата на чл. 85. ал. 1, т. 11 от закона Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите прилага принудителна административна мярка - отнемане за срок от три до 6 месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2, когато производител или вносител продаде или **отдаде под наем** игрално оборудване без трайно закрепена и/или четлива оригинална маркировка и когато процентът на възвръщаемост на игралния автомат е по-малък от 80 на сто.

По аргумент от противното производител или вносител може да продаде или **отдаде под наем** игрално оборудване с трайно закрепена и/или четлива оригинална маркировка и когато процентът на възвръщаемост на игралния автомат е по-малък от 80 на сто.

В чл. 86, ал. 1, т. 10 от ЗХ е регламентирано, че Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите прилага принудителна административна мярка - окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2, когато производител или вносител продаде или отдале под наем на организатор на хазартни игри, получил лиценз по този закон, игрално оборудване, предназначено за експлоатация в страната, косто не е вписано в регистъра по чл. 20, ал. 2.

По аргумент от противното, производител или вносител може да продаде или отдаде под наем на организатор на хазартни игри, получил лиценз по този закон, игрално оборудване, предназначено за експлоатация в страната, което е вписано в регистъра по чл. 20, ал. 2.

С настоящата редакция на чл. 64, ал. 5 от ЗХ се ограничават правата и свободите, както на организаторите на хазартни игри, така и на вносителите и производителите.

Такова ограничение противоречи на добрите световни и европейски практики. САЩ, Великобритания, Германия, Испания, Италия, Чехия, Унгария, Гърция, Панама, Перу, Мексико, Аржентина, Колумбия, Португалия, Малта, Румъния са само част от развитите държави, в които такива ограничения няма.

Всичко гореизложено води до обоснования извод, че разпоредбата на чл. 64, ал. 5 от ЗХ, лишена от логика, противоречи на други разпоредби в Закона за хазарта, посочени по-горе и носи риск от сериозни негативни последици за държавата, организаторите на хазартни игри в игрални зали и казина и производителите и вносители на игрално оборудване, както и до намаляване на качеството на предлаганите хазартни услуги на българския пазар, поради което следва да бъде отменена.

14. В т. 8. от § 1. от Допълнителната разпоредба на ЗХ предлагаме да се заличи изразът „само от един организатор“, като разпоредбата придобие следната редакция:

,т.8 "Обединен джакпот" представлява взаимосвързани джакпот системи в електронна мрежа между две и повече игрални зали, съответно игрални казина“

Аргументи:

Въведеното подобно ограничение в закона е необосновано, а в мотивите към законопроекта, с който е приет, не е посочено кое налага подобно законодателно решение и какво би било въздействието му върху регулираните правни отношения. Размерът на заплатения алтернативен данък от организаторите на хазартни игри не се влияе от финансовия резултат на дружеството, съответно не е възможно прехвърляне на резултати между различните организатори, свързващи джакпот системите си в обединен джакпот, водещо до намаляване на задълженията за заплащане на корпоративен данък.

15. Считаме за наложително в ЗХ да се предвиди Лиценз за производство, разпространение и сервиз на комуникационно оборудване и игрален софтуер и във връзка с това предлагаме да се направят следните изменения и допълнения:

„§ 1. В чл. 1, т. 2 накрая се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 2. В чл. 4, ал. 1, т. 2 се отменя.

§ 3. В чл. 5 ал. 1 се правят следните допълнения:

1. В т. 6 накрая се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.
2. В т. 7 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 4. В чл. 6, ал. 1, т. 5 след думите „нова версия на софтуера“ се добавя „трябва да са произведени от местно или чуждестранно лице – производител, което има издаден лиценз по този закон и“.

§ 5. В чл. 7 се създава ал. 3:

„(3) Ограничението по ал. 1 не се прилага в случаите на организиране на дейностите по производство, разпространение и сервиз на игрално оборудване и/или на комуникационно оборудване.“.

§ 6. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „за хазартни игри“ се заменят с „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“ и думите „едноличен търговец или“ се заличават.
2. В ал. 2 думите „за хазартна дейност“ се заменят с „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 7. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

2. Алинея 8 придобива следната редакция:

„Лицензираните организатори на хазартни игри не може да развиват дейност по производство, внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер за хазартни игри.“

§ 8. В чл. 17 в ал. 1, т. 1 и в ал. 3, т. 5 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 9. В чл. 20, ал. 1, т. 2 и т. 3 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 10. В чл. 26 в ал. 4, т. 6 и в ал. 5 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 11. В чл. 34, ал. 3 думите „за организиране на хазартни игри“ се заменят с „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 12. В чл. 35, ал. 1, т. 3 изразът „или със смъртта на физическото лице – едноличен търговец“ се заличава.

§ 13. В чл. 42 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието след думата „игрално“ се добавя „и комуникационно“.
2. Алинея 1 се изменя така:

(1) Хазартните игри се организират с вписано в регистъра по чл. 20, ал. 2 игрално оборудване или комуникационно оборудване и игрален софтуер, произведено от местно или чуждестранно лице - производител, което има издаден лиценз по този закон.“

3. Създава се ал. 4:

„(4) Не се допуска експлоатация в страната на комуникационно оборудване и игрален софтуер за хазартни игри и устройство на самообслужване за организиране на лотарийни игри, които не са вписани в регистъра по чл. 20, ал. 2 на база изпитвания от вписана в регистъра по чл. 20, ал. 1, т. 4 лаборатория и при условия и по ред, определени в наредбата по ал. 2.

§ 15. В чл. 47г се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието накрая се добавя „и игрален софтуер“.
2. Основният текст става ал. 1.
3. Създава се ал. 2:

„(2) Игралият софтуер, с който се организират хазартни игри онлайн на територията на страната, включително игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, трябва да бъде произведен от лице с издаден лиценз за внос, разпространение и сервиз на комуникационно оборудване и игрален софтуер.“.

§ 16. В чл. 86, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 10 след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

2. Създава т. 12, както следва:

„т. 12. когато организатор на хазартни игри използва игрално оборудване или комуникационно оборудване и игрален софтуер, което не е произведено от местно или чуждестранно лице – производител, което има издаден лиценз по този закон.“

§ 17. В чл. 96, ал. 1, т. 3 навсякъде след думата „оборудване“ се добавя „и/или на комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

§ 18. Член 102 се изменя така:

„Чл. 102. Който извърши производство и разпространение в страната или внос и разпространение в страната на тип и модификация на игрално оборудване и/или на тип и версия на комуникационно оборудване и игрален софтуер, които не са вписани в регистъра по чл. 20, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв. за всяко отделно нарушение.“

§ 19. В ДР, § 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 9 се изменя така:

„9. "Комуникационно оборудване" за хазартни игри, организирани онлайн или чрез друго електронно съобщително средство са електронни или електрически, или механични устройства, в т. ч. централна компютърна система и контролния локален сървър, както и централните компютърни системи за контрол върху тото, лото, бинго, кено, моментни лотарийни игри, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и игри със залог върху случаини събития и със залагания, свързани с познаване на факти. Комуникационното оборудване може да включва компютърен или електронен хардуер и софтуер.“

2. Точка 14 се изменя така:

„14. "Производител" е лице, което произвежда, сглобява, програмира, прави модификации, рециклира игрално оборудване и/или комуникационно оборудване и игрален софтуер и е носител на правата за ползване на индустриската собственост на хардуер или софтуер в игрални съоръжения.“

3. В т. 15 „оборудване“ се добавя „и/или комуникационно оборудване и игрален софтуер“.

Аргументи:

Необходимо е да се въведе задължително притежаване на лиценз за производство, разпространение и сервиз на доставчиците на игрален софтуер и комуникационно оборудване, както и на производителите на устройства за самообслужване и системи за контрол, като по този начин да се запълни съществена празнота в досегашната уредба.

При преглед на действащото законодателство беше установено, че ЗХ урежда издаването на лиценз само за дейностите по производство, разпространение и сервиз и по внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване, а дефиницията за игрално оборудване не включва игрален софтуер и комуникационно оборудване.

Същевременно в чл. 3, ал. 1 от ЗХ е уредено, че всяка хазартна игра и дейност по този закон на територията на Република България може да се организира само с лиценз, издаден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или оправомощен от него заместник изпълнителен директор.

Към настоящия момент чуждестранни компании, които нямат лиценз по ЗХ, разпространяват и извършват сервиз на (обслужват технически) комуникационно оборудване и игрален софтуер, произведени от тях, на територията на Република България.

Тези компании не притежават лиценз, не отговорят на никакви изисквания, не заплащат такси и данъци в страната и дейността им е безконтролна – не подлежи на никаква регулация от страна на българската държава. Съответно това е проблем и за самите организатори на хазартни игри онлайн, тъй като отговорността за спазване на българското законодателство остава изцяло при тях, а съответните производители не носят такава, дори в някои хипотези да носят вина.

По този начин досегашната правна уредба поставя в неравноправно положение на производителите на игрално оборудване за наземен хазарт спрямо производителите на игрален софтуер и комуникационно оборудване.

В същото време са дискриминирани и поставени в неравноправно положение и в условията на нелоялна конкуренция българските производители на комуникационно оборудване и игрален софтуер, които са лицензираны, спрямо чуждестранните такива.

Република България е един от световните лидери в производството на оборудване за хазартни игри и държавата следва да подкрепи този бранш, който допринася изключително много за развитието на икономиката.

Законът за хазарта е предмет на национално регулиране. Хазартът е изцяло изключен от приложеното поле на правото на ЕС. В юрисдикцията на всяка държава е да преценява какви законодателни решения да взима относно регулацията на хазарта. С предложената промяна не се нарушава принципът на свободно движение на стоки, услуги и капитали, тъй

като съгласно закона търговски дружества, регистрирани в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз, в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, отговарящи на изискванията на този закон, могат да бъдат организатори на хазартни игри и дейности.

Изискване за лиценз за производство за всеки вид оборудване, с което се организират хазартни игри на територията на Република България, трябва да има поради редица правни и фактически основания.

Хазартът е строго регулирана дейност в Република България от десетилетия. На изискванията на закона следва да отговарят организаторите на хазартни игри, изпитващите оборудването лаборатории, производителите и вносителите на игрално оборудване. Извън обхвата на специалния закон, регулиращ хазарта, остават единствено производителите на комуникационно оборудване и игрален софтуер.

Производителите следва да отговарят на изискванията на чл. 4, 7, 8 и 9 от ЗХ, да докажат извършването на инвестиции по чл. 5 и чл. 26, ал. 4 от ЗХ, да представят документите по Наредбата за документите, необходими за издаване на лиценз по Закона за хазарта, да заплащат такси по Тарифа за таксите, които се събират по Закона за хазарта.

Липсата на регулация води и до липса на контрол. Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 10 от ЗХ когато производител или вносител продаде или отдаде под наем на организатор на хазартни игри, получил лиценз по този закон, игрално оборудване, предназначено за експлоатация в страната, което не е вписано в регистъра по чл. 20, ал. 2, се отнема издаденият лиценз. Съществува обаче правна прознота относно хипотезата, в която се продаде или отдаде под наем комуникационно оборудване или игрален софтуер, които не са вписани в съответния регистър.

Предложената промяна би имала благоприятен ефект върху държавния бюджет, тъй като към настоящия момент производителите на комуникационно оборудване и игрален софтуер, които не са лицензиирани, не плащат данъци и такси на територията на Република България.

16. Предлагаме в ЗХ да се предвиди задължителен Лиценз за онлайн посредничеството, т.н. Афилийт, като във връзка с това предлагаме конкретни предложения за изменение и допълнение на закона:

„§. 1. В чл. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 3:

„3. организиране на афилийт“

2. досегашната т. 3 става т. 4 и придобива следната редакция: „издаване, продължаване, отнемане и прекратяване на лицензи за дейностите по т. 1, 2 и 3“.

3. досегашната т. 4 става т. 5 и придобива следната редакция: „контрол върху дейностите по т. 1, 2 и 3“.

§. 2. В чл. 4, ал. 1 се създава т. 6:

„6. физически лица – дейност по афилиейт“

§. 3. В чл. 17, ал. 2, т. 2 накрая се добавя „и интернет страници на афилиети, които нямат издаден лиценз по този закон“.

§. 4. В чл. 30 се правят следните допълнения:

1. създава се ал. 14:

„(14). Лицата, на които е издаден лиценз за афилиейт дължат годишна такса в размер на 100 000 лева.“

2. създава се ал. 15:

„(15). Таксите по чл. 14 се внася в срок до 31 март на текущата година, а афилиетите, получили лиценз след тази дата, внасят годишните такси в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза. За невнесените в срок такси се дължи лихва в размер на законната лихва.

§. 5. Създава се чл. 47e:

Чл. 47e. (1) Лицензираните афилиети могат да посредничат на и да склучват договори за посредничество на територията на Република България само с организатори на хазартни игри онлайн, получили лиценз по този закон.

(2) Организаторите на хазартни игри онлайн са длъжни да представят пред надзорния орган извлечение от договорите с афилиети в двуседмичен срок от склучването им.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция по приходите идентифицира афилиети, които оперират на територията на страната без издаден лиценз и включва сайтовете, с които оперират в списъка по чл. 17, ал. 2, т. 3.

§. 6. В чл. 86, ал. 1 се създава т. 10a

„10а. когато на интернет страница на афилийт има информация за, се рекламират и/или се насочва трафик към сайтове за организиране на хазартни игри онлайн, за които няма издаден лиценз по този закон.“

§. 7. Създава се чл. 105а:

„Чл. 105а. (1). Който осъществява дейност като афилийт без лиценз по този закон се наказва с имуществена санкция в размер от 30 000 до 50 000 лв. или глоба в размер от 10 000 до 30 000 лв., а при повторно нарушение – в двоен размер.

(2) Афилийт, който наруши чл. 47е, ал. 1, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 30 000 лв. или глоба в размер от 5 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – в двоен размер.

(3). Организатор на хазартни игри онлайн, който не спази задължението си по чл. 47е , л. 2 се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 до 15 000 лв.

§. 8. В ДР, § 1 се създава т. 25а:

„25а. „Афилийт“ е физическо или юридическо лице, което получава доходи въз основа на сключен договор с организатор/и на хазартни игри онлайн в резултат на участието на играчите в играта, насочени от съответното лице на уебсайта или платформата на организатора.“

Аргументи:

Добрата практика в международен аспект е не само посредничеството да бъде позволено, но и да бъде регулирано, като се регулират т.н. афилиети, онлайн посредници за организиране на лицензираны хазартни игри онлайн. По този начин са защитени всички страни по това правоотношение, а същевременно постъпват допълнителни средства към държавния бюджет под формата на държавни такси, заплащани от лицензираните посредници – т.н. афилиети. Добър пример в това отношение е Румъния.

Към настоящия момент т.н. афилиети рекламират и препращат директно както към лицензираны, така и към нелицензираны сайтове за залагане онлайн. Дейността им е безконтролна и те се явяват основния фактор за разпространение на нелегалния онлайн хазарт в страната. Лицензирането на афилийтите е важна стъпка в борбата със сивия сектор.

VIII. Относно § 34, с който се правят изменения и допълнения в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, от Проекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Предлагаме в чл. 73, ал. 1, т. 4 от ЗДДФЛ:

1. да се заличи б. "а)" или алтернативно
2. да се измени б. "а)", както следва: „а) точка 20, когато годишният размер на дохода, представляващ нетното сaldo по игралната сметка на физическото лице участник в хазартните игри за периода, превишава 5000 лв.“; като в този случай се създаде и нова ал. 1а на чл. 73, със следния текст: „(1а). Справката по ал. 1, т. 4, б. „а“ се подава от всички лица с издаден лиценз по Закона за хазарта за организиране на хазартни игри онлайн - пряко чрез интернет или чрез други електронни съобщителни средства: мобилни и стационарни апарати, радио, телевизия, сателити и други средства.“.

Аргументи:

При настоящата уредба, в която не е достатъчно прецизирано понятието „доход“, тълкуването на разпоредбата от страна на приходната администрация създава голяма административна тежест, тъй като се счита, че като „доход“ следва да се отчита брутния размер на печалбите, захранвани по игралната сметка на участника, вместо нетното сaldo (залози-печалби), в резултат на което списъкът с участници с оборот на печалби по игрална сметка над 5000 лв. на годишна база е изключително дълъг. Следва да се подава информация само за дохода, представляващ нетното сaldo по игралната сметка на физическото лице участник в хазартните игри за периода, превишаващ 5000 лв., тъй като това е реалният доход на физическото лице. Не без значение е и фактът, че задължени да подават справките са само местните лица организатори на хазартни игри, което създава неравнопоставеност с тези установени в други държави, поради което предлагаме т. „а“ от разпоредбата да отпадне в цялост.

В заключение, бихме желали да подчертаем, че приветстваме промени в Закона за хазарта, но те следва да бъдат обмислени, задълбочени, инициирани и съответно предприемани при детайлно познаване и отчитане спецификата на материјата, да бъдат подлагани на широка обществена дискусия, в която да участват браншовите организации.

Българска
Гейминг
Асоциация

Моля да вземете предвид нашите аргументи, базирани на задълбочен анализ и дългогодишен опит, както и да имате предвид, че браншът е изцяло на разположение за съдействие, сътрудничество и активно участие в нормотворческия процес.

Председател на УС на БГА: .....

Даниела Асенова

БЪЛГАРСКА ГЕЙМИНГ АСОЦИАЦИЯ
Ул. Панорама София 6,
Бизнес център Рич Хил, София
Даниела Асенова - председател на УС
office.bga@bga-bg.org